

سوال 1) تجمع گرادیان روی mini batch های متعدد برای بروزرسانی وزن های مدل در مواقعی که کارت گرافیک محدود داریم

وقتی با محدودیت حافظه گرافیکی روبرو هستیم، استفاده از مینی‌بچ‌های بزرگ در آموزش مدل‌های یادگیری عمیق می‌تواند چالش‌برانگیز باشد. تجمع گرادیان روشی است که به ما اجازه می‌دهد تا از مینی‌بچ‌های کوچک‌تر استفاده کنیم و در عین حال به نتایج مشابهی با مینی‌بچ‌های بزرگ برسیم.

نحوه کار:

1. تعیین اندازه مینی‌بچ موثر و تعداد مراحل تجمع :

- اندازه مینی‌بچ موثر: اندازه‌ای که می‌خواهیم به آن دست یابیم (مثلاً 128).
- تعداد مراحل تجمع: تعداد دفعاتی که گرادیان‌ها جمع می‌شوند قبل از به‌روزرسانی وزن‌ها (مثلاً 4).
- اندازه مینی‌بچ واقعی: اندازه مینی‌بچ موثر تقسیم بر تعداد مراحل تجمع. ($128 / 4 = 32$)

2. ایجاد بافر برای جمع‌آوری گرادیان‌ها :

- یک بافر ایجاد می‌کنیم که در آن گرادیان‌های هر مینی‌بچ را جمع می‌کنیم.

3. تکرار روی مینی‌بچ‌ها :

- برای هر مینی‌بچ :
  - داده‌های مینی‌بچ را بارگذاری می‌کنیم.
  - پاس رو به جلو را انجام می‌دهیم و خطا را محاسبه می‌کنیم.
  - گرادیان‌ها را محاسبه می‌کنیم.
  - گرادیان‌های محاسبه‌شده را به بافر اضافه می‌کنیم.

4. به‌روزرسانی وزن‌ها :

- پس از پردازش تعداد مشخصی مینی‌بچ (برابر با تعداد مراحل تجمع) :
  - گرادیان‌های جمع‌شده را بر تعداد مراحل تجمع تقسیم می‌کنیم تا میانگین‌گیری شود.
  - وزن‌های مدل را با استفاده از گرادیان‌های میانگین‌شده به‌روزرسانی می‌کنیم.
  - بافر گرادیان‌ها را صفر می‌کنیم.

مزایای تجمع گرادیان:

- کاهش مصرف حافظه: با استفاده از مینی‌بچ‌های کوچک‌تر، فشار کمتری به حافظه گرافیکی وارد می‌شود.
- بهبود پایداری آموزش: تجمع گرادیان‌ها می‌تواند به پایداری آموزش کمک کند، خصوصاً در شبکه‌های عصبی عمیق.
- امکان استفاده از مینی‌بچ‌های بزرگ‌تر موثر: با تجمع گرادیان‌ها، می‌توان به نتایج مشابهی با مینی‌بچ‌های بزرگ‌تر دست یافت.

مثال از کتابخانه ی Pytorch (منبع: ChatGPT):

```
import torch

effective_batch_size = 128
accumulation_steps = 4
actual_batch_size = effective_batch_size // accumulation_steps

model = YourModel()
optimizer = torch.optim.Adam(model.parameters())

accumulated_grads = None

for epoch in range(num_epochs):
    for i, (inputs, labels) in enumerate(dataloader):
        outputs = model(inputs)
        loss = loss_fn(outputs, labels)

        loss.backward()

        if accumulated_grads is None:
            accumulated_grads = [g.clone() for g in
model.parameters()]
        for g, acc_g in zip(model.parameters(), accumulated_grads):
            acc_g += g.grad

    if (i + 1) % accumulation_steps == 0:
        for g in model.parameters():
            g.grad = g.grad / accumulation_steps
        optimizer.step()
        optimizer.zero_grad()
        accumulated_grads = None
```

سوال 2) مقایسه ی تکنیک های batch Normalization

نرمال سازی دسته ای (Batch Normalization) و انواع آن، به عنوان تکنیک های اساسی در یادگیری عمیق، به بهبود پایداری آموزش و تعمیم پذیری مدل ها کمک شایانی کرده اند. در این بخش، به مقایسه رایج ترین تکنیک های نرمال سازی می پردازیم:

نرمال سازی دسته ای استاندارد (Batch Normalization)

مزایا:

- پایداری بیشتر در آموزش: با کاهش شیفیت کوواریانس داخلی، روند آموزش را آسان تر می کند.
- اثر منظم سازی: به عنوان نوعی منظم سازی عمل کرده و از بیش برآز سازی جلوگیری می کند.
- همگرایی سریع تر: می تواند به همگرایی سریع تر در طول آموزش منجر شود.

محدودیت ها:

- حساس به اندازه های کوچک دسته: با اندازه های کوچک دسته، عملکرد آن ممکن است کاهش یابد.
- برای شبکه های عصبی بازگشتی (RNN) مناسب نیست: در مدیریت ماهیت ترتیبی RNN ها با مشکل مواجه می شود.

نرمال سازی لایه ای (Layer Normalization)

مزایا:

- مستقل از اندازه دسته: با اندازه های کوچک دسته یا حتی نمونه های تکی نیز به خوبی عمل می کند.
- برای RNN ها مناسب است: به دلیل استقلال از اندازه دسته، می تواند به طور موثر در RNN ها استفاده شود.

محدودیت ها:

- برای شبکه های عصبی کانولوشنی (CNN) کمتر موثر است: ممکن است اطلاعات مکانی را به خوبی BN درک نکند.

نرمال سازی نمونه ای (Instance Normalization)

مزایا:

- حساس به انتقال سبک: می تواند برای انتقال سبک با نرمال سازی در هر نمونه استفاده شود.
- مستقل از اندازه دسته و لایه: در سناریوهایی که اطلاعات اندازه دسته یا لایه مرتبط نیست، به خوبی عمل می کند.

محدودیت‌ها:

- برای وظایف عمومی کمتر موثر است: ممکن است به اندازه BN برای طبقه‌بندی یا رگرسیون عمومی موثر نباشد.

نرمال‌سازی گروهی (Group Normalization)

مزایا:

- بین BN و LN قرار دارد: ترکیبی از جنبه‌های BN و LN است و تعادلی بین نرمال‌سازی مبتنی بر دسته و لایه ایجاد می‌کند.
- با اندازه‌های کوچک دسته به خوبی عمل می‌کند: نسبت به BN در برابر اندازه‌های کوچک دسته مقاوم‌تر است.

محدودیت‌ها:

- تنظیم ابرپارامتر: نیاز به تنظیم تعداد گروه‌ها دارد که می‌تواند چالش برانگیز باشد.

انتخاب تکنیک مناسب

بهترین تکنیک به وظیفه و معماری خاص بستگی دارد:

- نرمال‌سازی دسته‌ای استاندارد: معمولاً نقطه شروع خوبی برای بسیاری از وظایف است.
- نرمال‌سازی لایه‌ای: برای RNN ها یا زمانی که با اندازه‌های کوچک دسته سروکار دارید، در نظر بگیرید.
- نرمال‌سازی نمونه‌ای: برای انتقال سبک یا وظایفی که نرمال‌سازی در سطح نمونه مفید است، بررسی کنید.
- نرمال‌سازی گروهی: اگر به تعادل بین نرمال‌سازی مبتنی بر دسته و لایه نیاز دارید، با آن آزمایش کنید.

